

ONDERZOEK JONGENSOVERSCHOT.

Mijn verzoek in het nummer van 20 September j.l. (bldz. 1538) aan alle geneeskundigen in ons land om medewerking tot het verkrijgen van gegevens over het jongensoverschot bij onvoldragen vruchten, had ten gevolge, dat zich zes artsen in verschillende deelen van het land bereid verklaarden de door mij toe te zenden kaart in te vullen.

Dit getal is niet groot en het zal niet in voldoende mate de gewenschte gegevens opleveren. Ik ben daarom zoo vrij om met toestemming van de redactie *mijn verzoek te herhalen*. Men heeft slechts bij elke miskraam, waarmede men in aanraking komt, leeftijd en geslacht der vrucht, als die te bepalen zijn, in te vullen op een kaart, welke men van mijn bureau toegezonden krijgt en die ruimte genoeg bevat voor alle in een jaar voorkomende gevallen, zoodat men haar slechts na afloop van het jaar ingevuld aan mij behoeft terug te zenden.

Mag ik nogmaals aan allen, die tot dit betrekkelijk geringe werk bereid zijn, het verzoek richten mij hun naam en adres op te geven, opdat ik hun de bedoelde kaart kan doen toekomen?

mr. J. H. VAN ZANTEN,

Amsterdam, November 1924.

Directeur Bureau van Statistiek.

MEDISCH INSTITUUT TE GENÈVE.

3 Rue de la Plaine.

Ter aanvulling van het door M. BAKKER in dit *Tijdschrift* van 22 November l.l. ingezonden stuk, diene het volgende.

Ook mij is een brochure van dat instituut in handen gekomen, getiteld: „De geheime kwalen der menschheid door dr. GEORGE J. WEBER, hoofdgeneesheer aan het Medisch Instituut voor chronische zenuw- en huidziekten te Genève”.

Ten volle deel ik het afkeurend oordeel van collega BAKKER over dit schunnige kwakzalversproduct. Het komt mij wenschelijk voor volledig den titel der brochure en den naam van den schrijver op te geven. Het zal bij ons artsen niet licht opkomen verband te zoeken tusschen dezen kwakzalver en den geachten hoogleeraar aan de universiteit te Genève prof. R. WEBER, lang geneesheer-directeur van het Asile de Bel-Air en thans directeur der clinique Villa Sismondi, maar het door BAKKER gebruikte praedicaat van „prof” (zij het met twee vraagtekens) en zonder voorletter zou op een dwaalspoor kunnen leiden.

Amsterdam, 1 December 1924.

P. C. KORTEWEG.

DE INVLOED VAN INSULINE OP DEN OOGDRUK.

Naar aanleiding van de zeer belangwekkende mededeeling van DE JONG en WOLFF over den invloed van insuline op den oogdruk bij konijnen (zie *Nederl. Tijdschr. v. Geneesk.*, No. 22, bldz. 2703) veroorloof ik mij eenige opmerkingen, die wellicht kunnen leiden tot samenwerking op dit moeilijke gebied van onderzoek. Ook in de Leidsche oogheelkundige kliniek wordt sinds ruim een jaar de invloed van insuline op den oogdruk nagegaan, zoowel bij patiënten als bij konijnen. Wat de werking van dit geneesmiddel op konijnenocgen betreft, kom ik tot dezelfde slotsom als de genoemde onderzoekers: ontstaan er na de inspuiting geen krampen, dan verandert de oogdruk nagenoeg niet. Krampen heb ik bij mijn proefdieren niet opgewekt; dus over de gevolgen daarvan kan ik niet oordeelen. Het is nu merkwaardig (al is het misschien ook verklaarbaar), dat bij diabeteslijders het insuline een geheel anderen invloed heeft, nl. dikwijls drukverhoogend werkt.

Ik hoop de uitkomsten, die mijn medewerkers en ik tot nu toe hebben verkregen, spoedig iets uitvoeriger mee te deelen. Deze aantekening heeft alleen ten doel om er op te wijzen, dat wij in het insuline een stof hebben verkregen, die ons misschien